

14.06.2017

629/ІПК/04-36-12-01-16

ПОДАТКОВА КОНСУЛЬТАЦІЯ

щодо зазначення номенклатури товарів, які мають ознаки однорідних та ідентичних, в гр.2 податкової накладної.

Відповідно до п.201.1 ст.201 ПКУ на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в Єдиному реєстрі податкових накладних у встановлений Податковим кодексом термін.

У податковій накладній зазначаються в окремих рядках такі обов'язкові реквізити, зокрема:

- опис (номенклатура) товарів/послуг та їх кількість, обсяг (п.п. «е» п.201.1 ст.201 ПКУ);
- код товару згідно з УКТ ЗЕД, для послуг - код послуги згідно з Державним класифікатором продукції та послуг; платники податків, крім випадків постачання підакцизних товарів та товарів, ввезених на митну територію України, мають право зазначати код товару згідно з УКТ ЗЕД або код послуги згідно з Державним класифікатором продукції та послуг неповністю, але не менше ніж чотири перших цифри відповідного коду (п.п. «і» п.201.1 ст.201 ПКУ).

Порядок заповнення податкової накладної затверджено наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2015 № 1307 (зі змінами), зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 26.01.2016 року за №137/28267 (далі – Порядок № 1307).

Згідно із п.16 Порядку №1307 до гр.2 податкової накладної відноситься номенклатура товарів/послуг постачальника (продавця).

Кількість найменувань поставлених товарів/послуг у одній податковій накладній не може перевищувати 9999 позицій.

До граф 3.1, 3.3 податкової накладної відноситься код товару згідно з УКТ ЗЕД або код послуги згідно з Державним класифікатором продукції та послуг (далі — ДКПП).

Графи 3.1, 3.3 заповнюються на всіх етапах постачання товарів/послуг: у разі постачання товару заповнюється графа 3.1, в якій зазначається код товару згідно з УКТ ЗЕД.

Код товару згідно з УКТ ЗЕД зазначається суцільним порядком без будь-яких розділових знаків (пробілів, крапок тощо);

у разі постачання послуги заповнюється графа 3.3, в якій зазначається код послуги згідно з ДКПП.

Платники податку, крім випадків постачання підакцизних товарів та товарів, ввезених на митну територію України, мають право зазначати код товару згідно з УКТ ЗЕД або код послуги згідно з ДКПП не повністю, але не менше ніж чотири перші цифри відповідного коду. При цьому код згідно з

УКТ ЗЕД зазначається на рівні позиції, підпозиції, категорії, підкатегорії відповідно до Закону України «Про Митний тариф України».

Тобто, номенклатура товару нерозривно пов'язана з зазначенням коду УКТ ЗЕД, а найменування послуги – з кодом такої послуги згідно з ДКПП.

Відповідно до п.п.14.1.80 п.14.1 ст.14 ПКУ ідентичні товари (роботи, послуги) - товари (роботи, послуги), що мають однакові характерні для них основні ознаки.

При цьому під ідентичними розуміються товари, що мають однакові ознаки з оцінюваними товарами, у тому числі такі, як:

- фізичні характеристики;
- якість та репутація на ринку;
- країна виробництва (походження);
- виробник.

Згідно із п.п.14.1.131 п.14.1 ст.131 однорідні (подібні) товари (роботи, послуги) - товари (роботи, послуги), що не є ідентичними, але мають схожі характеристики і складаються із схожих компонентів, у результаті чого виконують однакові функції порівняно з товарами, що оцінюються, та вважаються комерційно взаємозамінними.

Для визначення товарів однорідними (подібними) враховуються такі ознаки:

- якість та ділова репутація на ринку;
- наявність торговельної марки;
- країна виробництва (походження);
- виробник;
- рік виробництва;
- новий чи вживаний;
- термін придатності.

Згідно із п. 44.1 ст.44 ПКУ для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим цього пункту.

Статтею 1 Закону України від 16.07.1999 №996-XIV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»(далі – Закон №996) визначено, що первинний документ – це документ, який містить відомості про господарську операцію та підтвердження її здійснення.

У зв'язку з чим, номенклатура товарів чи послуг повинна відповідати формулюванню у первинних документах, якими супроводжується постачання товарів або надання послуг.

Слід зазначити, що питання організації бухгалтерського обліку на підприємстві перебувають у компетенції керівника (власника) підприємств у

відповідності з чинним законодавством та установчими документами (п.2 ст.8 Закону №996).

Вимогами пункту 7 Положення (Стандарту) бухгалтерського обліку 9 «Запаси», затвердженого Наказом Міністерства фінансів України від 20.10.1999 №246, який зареєстрований в Міністерстві юстиції 02 листопада 1999 року за №751/4044 (далі – Стандарт 9), встановлено, що одиницею бухгалтерського обліку запасів є їх найменування або однорідна група (вид).

Відповідно до пункту 16 Стандарту 9 при відпуску запасів у виробництво, з виробництва, продаж та іншому вибутті оцінка їх здійснюється за одним з таких методів: ідентифікованої собівартості відповідної одиниці запасів; середньозваженої собівартості; собівартості перших за часом надходження запасів (ФІФО); нормативних затрат; ціни продажу.

Для всіх одиниць бухгалтерського обліку запасів, що мають однакове призначення та однакові умови використання, застосовується тільки один із наведених методів.

Підприємство самостійно на основі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку та інших нормативно-правових актів з бухгалтерського обліку визначає за погодженням з власником (власниками) або уповноваженим ним органом (посадовою особою) відповідно до установчих документів облікову політику підприємства, а також зміни до неї.

Так розпорядчий документ про облікову політику підприємства визначає, зокрема, методи оцінки вибуття запасів, періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів, порядок обліку і розподілу транспортно-заготівельних витрат, ведення окремого субрахунку обліку транспортно-заготівельних витрат та інше (пункт 2.1 Методичних рекомендацій щодо облікової політики підприємства, затверджених Наказом Міністерства фінансів України від 27.06.2013 №635).

У зв'язку з цим, можливість об'єднання в однорідні групи товарів з різними найменуваннями, які підпадають під визначення ідентичних або однорідних, знаходиться в компетенції підприємства та повинно бути визначено відповідним наказом про його облікову політику.

При цьому, слід врахувати, що таку однорідність можна створювати, якщо зміна назви товару не призведе до зміни коду УКТ ЗЕД.

Одночасно слід зазначити, що порушене у листі ТОВ «...» питання, а саме, правомірності відображення в обліку товарів українського походження, які мають ознаки однорідних та ідентичних, мають однаковий код УКТ ЗЕД та ДСтУ, але найменування яких відрізняється, по одному найменуванню та однорідній групі, за своїм змістом не належить до компетенції ДФС.

Стосовно відображення у гр.2 податкової накладної «Номенклатура товарів/послуг продавця», який віднесено до складу обов'язкових, найменування товару, який сформовано в обліку підприємства, повідомляємо, що даний реквізит має відповідати формулюванню у первинних документах, якими супроводжується постачання таких товарів, та не повинен містити інших даних.